Onsdag den 20. januar 2021

P9_TA(2021)0013

Gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsberetning 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2021 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsberetning 2020 (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Lissabontraktaten,

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. december 2013, 26. juni 2015, 15. december 2016, 22. juni 2017, 28. juni 2018, 14. december 2018, 20. juni 2019, 12. december 2019 og 21. juli 2020,

— der henviser til Rådets konklusioner af 25. november 2013, 18. november 2014, 18. maj 2015, 27. juni 2016, 14. november 2016, 18. maj 2017, 17. juli 2017, 25. juni 2018, 17. juni 2019 og 17. juni 2020 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik,

— der henviser til konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om oprettelse af en civil FSFP-aftale,

— der henviser til Rådets konklusioner om kvinder, fred og sikkerhed af 10. december 2018,

— der henviser til Rådets konklusioner af 19. juni 2017 om rammen for EU's fælles diplomatiske reaktion på ondsindede cyberaktiviteter,

— der henviser til Rådets konklusioner af 7. juni 2018 om unge, fred og sikkerhed og af 5. juni 2020 om unge i foranstaltninger udadtil,

— der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2019/797 af 17. maj 2019 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater [1],

— der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2019 om supplerende tiltag for at styrke modstandsdygtigheden og imødegå hybride trusler,

— der henviser til dokumentet med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa — En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, der fremlagdes af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016,

— der henviser til fælles den meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om handlingsplanen for militær mobilitet af 28. marts 2018 (JOIN(2018)0005),

— der henviser til de fælles erklæringer af 8. juli 2016 og 12. juli 2018 fra formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær,

— der henviser til De Forenede Nationers pagt,

— der henviser til Helsingforsslutakten af 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa,

— der henviser til det fælles sæt af 42 forslag, som blev godkendt af EU-Rådet og NATO-Rådet den 6. december 2016, og statusrapporterne af 14. juni 2017 og 5. december 2017 om gennemførelsen af dem samt til det nye sæt af 32 forslag, som blev godkendt af begge råd den 5. december 2017,

[1] EUT L 129 I af 17.5.2019, s. 13.

— der henviser til den femte statusrapport af 16. juni 2020 om gennemførelse af det fælles sæt af forslag, som blev godkendt af EU-Rådet og NATO-Rådet den 6. december 2016 og den 5. december 2017,

— der henviser til den enorme indvirkning, som Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil have på EU's potentielle forsvarskapaciteter, da Det Forenede Kongerige er en af de mest effektive europæiske militærmagter,

— der henviser til Ruslands ulovlige invasion og annektering af Krim,

— der henviser til Ruslands krænkelse af medlemsstaternes luftrum og søgrænser,

— der henviser til Kinas voksende økonomiske og militære tilstedeværelse i landene i Middelhavsområdet og i Afrika,

— der henviser til truslen i form af indenlandsk og udenlandsk terrorisme, primært fra grupper som ISIS,

— der henviser til nye teknologier såsom kunstig intelligens, rumkapacitet og kvantedatabehandling, der giver nye muligheder for menneskeheden, men også skaber nye udfordringer for forsvaret og udenrigspolitikken, som kræver en klar strategi og konsensus blandt allierede,

— der henviser til den anden statusrapport vedrørende EU's og FN's prioriteter 2019-2021 for fredsstøttende operationer og krisestyring,

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner 3212 (1974), 32/15 (1977), 33/15 (1978), 34/30 (1979) og 37/253 (1983),

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner (UNSCR) 353 (1974), 361 (1975), 367 (1975), 458 (1979), 541 (1983), 550 (1984), 649 (1990), 716 (1991), 750 (1992), 774 (1992), 789 (1992), 889 (1993), 939 (1994), 1032 (1995), 1062 (1996), 1250 (1999), 2009 (2011), 2095 (2013) og 2174 (2014),

— der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 16, som har til sigte at fremme fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling,

— der henviser til FN's publikation fra juni 2018 titlen »Sikring af vores fælles fremtid — en dagsorden for nedrustning«,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets analyse nr. 09/2019: Europæisk forsvar,

— der henviser til sine beslutninger af hhv. 14. december 2016 ([2]), 13. december 2017 ([3]), 12. december 2018 ([4]) og 15. januar 2020 ([5]) om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,

— der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om forbindelserne mellem EU og NATO ([6]),

— der henviser til sin henstilling til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om forberedelsen af gennemgangsprocessen for ikkespredningstraktaten (NPT) i 2020, kernevåbenkontrol og mulighederne for atomnedrustning,

— der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om våbeneksport: gennemførelse af fælles holdning 2008/944/FUSP ([7]),

([2]) EUT C 224 af 27.6.2018, s. 50.
([3]) EUT C 369 af 11.10.2018, s. 36.
([4]) EUT C 388 af 13.11.2020, s. 91.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0008.
([6]) EUT C 28 af 27.1.2020, s. 49.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0224.

Onsdag den 20. januar 2021

— der henviser til sin beslutning af 14. februar 2019 om INF-traktatens fremtid og konsekvenserne for EU ([8]),

— der henviser til sin holdning af 18. april 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond ([9]),

— der henviser til sin henstilling til Rådet med henblik på Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer ([11])

— der henviser til sin beslutning af 23. juli 2020 om konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17.-21. juli 2020 ([12]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0265/2020),

1. minder om EU's ambition om at være en global aktør for fred og sikkerhed og opfordrer til, at EU med sine foranstaltninger og politikker stræber efter at opretholde international fred, sikkerhed, effektiv multilateralisme, samarbejde, global stabilitet og aktiv støtte til den regelbaserede internationale orden, folkeretten, menneskerettighederne og demokrati i overensstemmelse med principperne og værdierne i FN-pagten og målene i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);

2. understreger, at de europæiske aktører i betragtning af de nuværende, tiltagende mangefacetterede trusler mod den globale regionale og nationale sikkerhed og stabilitet, som EU står over for i et stærkt multipolært og uforudsigeligt miljø med flere assertive og konkurrerende globale og regionale magter og skiftende alliancer, kun gennem den kombinerede vægt af en stærk og forenet Europæisk Union og dens medlemsstater i tæt samarbejde med ligesindede demokratier vil have potentiale til at udvikle en mere robust fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) med henblik på at spille en stærkere og mere relevant rolle på den internationale scene i det nye geopolitiske miljø og på at bidrage til fred, menneskers sikkerhed, bæredygtig udvikling, velstand, frihed og respekt for de grundlæggende rettigheder og værdier og demokrati;

3. bemærker, at den vedvarende forværring af Unionens strategiske miljø direkte eller indirekte påvirker medlemsstaternes og borgernes sikkerhed; understreger, at Unionen og medlemsstaterne i dette ustabile og uforudsigelige miljø tilsammen har en større rolle at spille med hensyn til at garantere sikkerheden for dens medlemsstater, borgere og værdier i forhold til multilaterale trusler, risici og udfordringer;

4. noterer sig Den Europæiske Unions målsætning om at udvikle en europæisk strategisk autonomi, som er en ambition baseret på Unionens evne til uafhængigt at vurdere en krisesituation og træffe selvstændige beslutninger, og på dens evne til at handle selvstændigt, når omstændighederne kræver det, for at forsvare sine interesser og værdier, med fuld respekt for alliancer og strategiske partnere, samtidig med at princippet om komplementaritet med NATO respekteres;

5. opfordrer NF/HR og Rådet til at fastlægge en fælles formel definition af strategisk autonomi og til meget klart at definere målene, midlerne og ressourcerne til gennemførelsen; anser evnen til at handle selvstændigt som et vigtigt middel for EU til at styrke sin multilaterale indsats, gøre det mindre sårbart over for eksterne trusler og være en mere pålidelig partner i en multilateral regelbaseret orden;

6. mener, at covid-19-pandemien har vist EU's sårbarhed og afhængighed af tredjelande; understreger derfor, at det er endnu vigtigere at intensivere EU's bestræbelser på at opnå strategisk autonomi i denne sammenhæng;

7. noterer sig, at der er sket en række fremskridt med hensyn til gennemførelsen af FSFP; glæder sig over, at EU fortsat er engageret i at øge sin globale tilstedeværelse og evne til at fungere som en global fortaler og garant for sikkerhed, herunder gennem sine FSFP-missioner og -operationer, med det mål at opnå bæredygtig fred, stabilitet og velstand og aktivt bidrage til at overvinde og løse konflikter i hele verden, navnlig i EU's nabolande;

([8]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0130.
([9]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0430.
([10]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0330.
([11]) EUT C 433 af 23.12.2019, s. 86.
([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0206.

8. glæder sig over NF/HR's annoncering af, at der inden udgangen af 2020 vil blive fremlagt en analyse af fælles trusler og udfordringer, som vil danne grundlag for politikdrøftelser med medlemsstaterne og for udviklingen af et strategisk kompas; bemærker, at det strategiske Compass vil styrke og styre gennemførelsen af EU's ambitionsniveau som fastsat i 2016 og vil fastlægge en strategisk tilgang, specifikke mål og målsætninger inden for de fire centrale områder: krisestyring, resiliens, kapacitet og partnerskaber senest i 2022; understreger, at dette er nødvendigt, da EU er nødt til at udvikle illustrative scenarier for militære og civile interventioner og forberede sig godt på operationelt og politisk plan; håber, at det strategiske Compass som et første skridt hen imod udviklingen af en uafhængig operationel EU-kapacitet vil bane vejen for en mere harmoniseret strategisk kultur og dermed lette Unionens beslutningstagning;

9. overvejer at fremlægge sine egne betænkninger og henstillinger om det strategiske kompas' centrale områder for at yde parlamentarisk input og vejledning i overensstemmelse med vores demokratiske institutionelle principper;

10. understreger den primære geopolitiske betydning for Unionen af bæredygtig regional stabilitet, sikkerhed og velstand og af forebyggelse af destabiliserende processer i nabolandene, både i øst og syd og i Arktis; understreger den centrale rolle, som operationerne EUFOR Althea og EULEX Kosovo spiller med hensyn til at fremme stabilitet og sikkerhed ved at øge landenes modstandsdygtighed og fremme kapacitetsopbygning i en region af strategisk betydning for EU; glæder sig over forlængelsen af mandaterne for EULEX Kosovo og EUAM Ukraine og gentager, at det er vigtigt, at FSFP inddrages på Vestbalkan og i de østlige nabolande; opfordrer til en revision af den igangværende FSFP-mission EUAM Ukraine for at fastslå, hvordan den yderligere kan understøtte Ukraines sikkerhed;

11. påpeger, at ustabilitet i Europas sydlige nabolande, navnlig i regionerne Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn, i sidste ende har en negativ afsmittende virkning på EU's sydlige nabolande i særdeleshed og derfor udgør en direkte udfordring for forvaltningen af Europas ydre grænser;

12. er bekymret over, at Den Russiske Føderations militærstyrker stadig besætter store dele af Ukraine og Georgien i strid med folkeretten, at de stadig er til stede i Republikken Moldova, og at Rusland fortsat destabiliserer freden og sikkerheden i regionen; udtrykker sin bekymring over det hidtil usete omfang af statsstøttede desinformationskampagner i de østlige nabolande; fordømmer fortsat Ruslands militære intervention og ulovlige annektering af Krimhalvøen og fastholdelsen af den fastfrosne konflikt i Moldova; understreger behovet for at tale med én stemme om EU's politik i denne forbindelse;

13. glæder sig over indstillingen af fjendtlighederne i og omkring Nagorno-Karabakh, understreger med bekymring tredjelandes militære deltagelse i konflikten og navnlig Tyrkiets destabiliserende rolle og indblanding; opfordrer til en international undersøgelse af den påståede tilstedeværelse af udenlandske krigere og brug af klyngeammunition og fosforbomber; opfordrer Den Europæiske Union og internationale organer til at sikre, at der ikke er straffrihed for krigsforbrydelser i Nagorno-Karabakh og for anvendelsen af forbudte våben i Nagorno-Karabakh-konflikten; insisterer på, at det er nødvendigt at tillade, at humanitær bistand kommer igennem, straks at fortsætte med udveksling af fanger og tilskadekomne og på behovet for at bevare Nagorno-Karabakhs kulturarv;

14. udtrykker dyb bekymring over den nylige optrapning af spændingerne på nogle potentielle spændingsområder i Indo-Stillehavsregionen, såsom den omtvistede grænse mellem Indien og Kina, Det Øst-og Sydkinesiske Hav og Taiwanstrædet, herunder Kinas stadig mere provokerende militære manøvrer rettet mod Taiwan; opfordrer alle berørte parter til at løse deres uoverensstemmelser ved hjælp af fredelige midler, til at nedtrappe spændingerne og til at afstå fra at træffe ensidige foranstaltninger for at ændre status quo; understreger betydningen af en fredelig udvikling på tværs af Taiwanstrædet for at opretholde fred, stabilitet og velstand for Kina og Taiwan og i Asien og Stillehavsregionen, hvilket fortsat er af afgørende betydning for EU's interesser; opfordrer EU og medlemsstaterne til at revidere deres engagementspolitik over for Taiwan og til at samarbejde med ligesindede internationale partnere for at beskytte et demokratisk Taiwan, der ikke udsættes for udenlandske trusler; udtrykker bekymring over den misinformationskampagne, som ondsindede tredjelande har iværksat for at afbryde bestræbelserne på at bekæmpe covid-19-pandemien mod demokratier i Indo-Stillehavsregionen, herunder Taiwan; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte Taiwans meningsfulde og pragmatiske deltagelse som observatør i Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) møder, mekanismer og aktiviteter med henblik på i fællesskab at bekæmpe den globale folkesundhedskrise;

15. er ekstremt bekymret over og fordømmer på det kraftigste Tyrkiets ulovlige aktiviteter og trusler om brug af militær magt mod EU-medlemsstater i det østlige Middelhavsområde; bemærker med bekymring, at de ensidige handlinger, som Tyrkiet står i spidsen for på trods af bestræbelserne på nedtrapning, krænker folkeretten og direkte påvirker visse medlemsstaters suverænitet; gentager, at Unionen er rede til at anvende alle de instrumenter og muligheder, den har til

rådighed, herunder i overensstemmelse med artikel 29 i TEU og artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), til at forsvare sine egne og medlemsstaternes interesser; minder om Rådets nylige konklusioner om det østlige Middelhavsområde og opfordrer til en ny omfattende EU-strategi for Tyrkiet;

16. understreger, at adgang til sikkert drikkevand kan føre til alvorlige konflikter; understreger, at Den Europæiske Union skal fastlægge en politisk strategi for at fremme løsninger i disse områder med stor risiko for destabilisering og samtidig tilskynde lande i de områder, der er særligt udsat for konflikter vedrørende vand, til at undertegne 1992-Helsingforsvandkonventionen, der blev fuldført i New York i 1997, om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer;

Konsolidering af Den Europæiske Unions ambitioner: styrkelse af effektiviteten af FSFP-missioner og -operationer i et uforudsigeligt og destabiliseret miljø

17. mener, at FSFP primært er baseret på Unionens kapacitet til at iværksætte civile og militære missioner og operationer i krisesituationer, der påvirker Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed, eller som kræver en international indsats i henhold til folkeretten og FN's charter og resolutioner; bemærker, at Unionen p.t. er i gang med 11 civile og seks militære missioner og operationer, hvoraf, hvad sidstnævnte angår, tre er med udøvende beføjelser (ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI, EUFOR ALTHEA) og tre er uden (EUTM Mali, EUTM Somalia, EUTM RCA); minder om, at FSFP-missionernes mandater bl.a. har til formål at fremme reform af sikkerhedssektoren, fremme reform af retsvæsenet og styrke militær- og politiuddannelse; anbefaler, at der regelmæssigt foretages en ordentlig evaluering af missionerne og operationerne med henblik på at identificere, hvor deres effektivitet kan styrkes yderligere; understreger betydningen af, at missionerne iværksættes på en hurtigere, mere fleksibel og konsekvent måde;

18. bemærker desværre, at nogle medlemsstater stadig mangler politisk vilje til at deltage i FSFP-missioner og -operationer på en væsentlig og troværdig måde; understreger betydningen af at gøre missioner og operationer mere robuste, både med hensyn til menneskelige ressourcer og mandater; opfordrer medlemsstaterne til at øge bidraget fra styrker og aktiver til alle FSFP-missioner og -operationer og navnlig adressere de eksisterende mangler, da spørgsmålet om finansiering af FSFP-missioner og -operationer er afgørende for deres bæredygtighed, navnlig i krisetider, og problemet med potentielle stigende spændinger og konflikter; understreger, at budgettet for FSFP ikke bør undermineres;

19. fremhæver, at kvinders deltagelse i FSFP-missioner bidrager til missionens effektivitet og er en drivkraft for EU's troværdighed som fortaler for lige rettigheder for mænd og kvinder i hele verden; opfordrer til en meningsfuld integration af ligestillingsaspektet ved udformningen af FSFP, navnlig gennem en bedre ligevægt mellem kønnene i personellet og ledelsen i FSFP-missionerne og -operationerne og gennem specifik uddannelse af det udsendte personel; glæder sig over, at der til alle civile FSFP-missioner nu er udnævnt en rådgiver i kønsspørgsmål, og opfordrer til, at der gøres det samme til de militære FSFP-missioner; opfordrer medlemsstaterne til at indstille kvindelige kandidater til de eksisterende ledige stillinger; opfordrer til, at alt EU-udsendt militært og civilt personale uddannes tilstrækkeligt i ligestilling mellem kønnene og gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed, og specifikt i, hvordan kønsperspektivet kan integreres i deres opgaver; udtrykker sin beklagelse over, at antallet af kvinder, der arbejder i FSFP-missioner og navnlig i militære operationer, fortsat er meget lavt; opfordrer indtrængende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at fremme behovet for et konkret mål for og politisk engagement i at øge antallet af kvinder i EU's krisestyringsmissioner og -operationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at undersøge, hvordan rekrutterings- og fastholdelsespolitikker kan styrkes, og kvinders deltagelse i fredsskabende og fredsbevarende missioner kan fremmes; understreger behovet for at medtage en ny EU-budgetpost til finansiering af stillingen som rådgivere i kønsspørgsmål i militære FSFP-missioner;

20. understreger Unionens globale engagement i Sahel og Afrikas Horn gennem seks civile missioner (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) og militære missioner (EUTM Mali, EUTM Somalia, EUNAVFOR Atalanta, EUNAVFOR MED Irini);

21. bemærker, at militære FSFP-operationer i stigende grad fokuserer på uddannelse af væbnede styrker (dvs. EU-uddannelsesmissioner) uden nogen udøvende dimension; mener, at mandatet, uden at det berører den ikke-udøvende dimension af disse missioner, bør gøres mere robust for at gøre det muligt for europæiske rådgivere så tæt på som muligt at kontrollere deployeringsstedet, hvorvidt uddannelsesprogrammerne er blevet godt gennemført, og hvorvidt de er fuldt ud

i overensstemmelse med de lokale væbnede styrkers faktiske operationelle behov; bemærker, at dette også vil give mulighed for bedre forebyggelse af dårlig forvaltning og tilfælde af misbrug, når de uddannede styrker er deployeret på stedet; understreger, at dette navnlig er tilfældet med EUTM Mali, hvor Malis væbnede styrker deployeres i meget forskellige og udfordrende områder, hvilket kræver tilsyn med den måde, hvorpå de europæiske uddannelsesforanstaltninger i øjeblikket gennemføres;

22. beklager, at kun nogle få af EU's FSFP-missioner tilbyder uddannelse i seksuel og kønsbaseret chikane, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sørge for obligatorisk undervisning med henblik på at bekæmpe en sådan chikane i forbindelse med alle missioner og operationer og til at sikre, at ofre og whistleblowere ydes effektiv beskyttelse; opfordrer til en ajourføring af de opgraderede generelle adfærdsstandarder for FSFP-missioner og -operationer med henblik på at medtage nultoleranceprincippet ved manglende handling fra EU-ledelsens og -forvaltningens side i forbindelse med seksuel og kønsbaseret vold;

23. glæder sig over Rådets konklusioner af 12. oktober 2020 om operation EUFOR ALTHEA og beredvilligheden til at fortsætte operationens mandat for at støtte Bosnien-Hercegovinas myndigheder i at opretholde et sikkert miljø i henhold til en fornyet FN-godkendelse; anerkender udfordringerne i forbindelse med covid-19-pandemien og roser missionspersonalet for at forblive fuldt operationelt i denne periode;

24. bemærker, at sikkerhedssituationen i Somalia er meget bekymrende og er en destabiliserende faktor på hele Afrikas Horn og sågar uden for dette område; mener i denne forbindelse, at en styrkelse af EUTM Somalia med en rådgivende kapacitet i kommandostrukturerne vil gøre det muligt at udøve betydelig indflydelse på, hvordan operationerne gennemføres inden for rammerne af den multilaterale militære bistand;

25. tilskynder til den indsats, der er gjort med hensyn til regionaliseringsprocessen, som er blevet iværksat gennem den regionale rådgivnings- og koordineringscelle (RACC) og Rådets afgørelse af 12. februar 2019, for at få den ind i anden fase og dermed styrke EU's regionale tilgang i Sahel, navnlig EUTM Mali, ved at udvide dens anvendelsesområde til G5 Sahel-lande med henblik på at gøre EU's indsats mere effektiv og operationel på tværs af G5 Sahel-landegrænserne og på at støtte det grænseoverskridende samarbejde og dermed gøre arbejdet i EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger og EUTM Mali mere effektivt; opfordrer til, at EUTM Sahel omdøbes; bemærker, at sammenhæng og sikkerhedssamarbejde med afrikanske lande er afgørende for at opnå stabilitet og langsigtet udvikling på kontinentet; er af den opfattelse, at regionalisering af FSFP-tilgangen i Sahel er relevant, men kræver en klarere organisation mellem de allerede eksisterende civile og militære FSFP-missioner, lokale aktører og andre internationale organisationer (dvs. De Forenede Nationers MINUSMA-fredsbevarende mission og Operation Barkhane under ledelse af det franske militær) for at sikre operationel synergi og en koordineret indsats på EU-plan;

26. er bekymret over den igangværende desinformationskampagne mod EU i Den Centralafrikanske Republik; opfordrer NF/HR til at træffe foranstaltninger med henblik på effektivt at identificere kilden til desinformationskampagnen og bekæmpe sådanne angreb; glæder sig over iværksættelsen af EUAM RCA med henblik på at støtte Den Centralafrikanske Republiks reform af sikkerhedssektoren og forlængelsen af mandatet for EUTM RCA; mener, at Unionen er nødt til hurtigt og effektivt at forbedre sin kapacitet til at levere udstyr ud over den uddannelse, der tilbydes inden for rammerne af EUCAP- og EUTM-missioner; bemærker, at oprettelsen af den europæiske fredsfacilitet vil sikre en samlet tilgang til kapacitetsopbygningen af vores partners styrker; understreger, at assertive, nuværende og aktive udenlandske aktører, som ikke nødvendigvis deler de samme etiske principper som Unionen og dens medlemsstater, udfylder kapacitetsmangler og er involveret i udrustning af disse styrker uden nogen form for respekt for retsstatsprincippet og internationale standarder;

27. er dybt bekymret over forværringen af den sikkerhedsmæssige og humanitære situation i Sahelregionen, hvor terrorisme lægger et øget pres på G5 Sahel-landene og deres nabolande, hvilket forværrer de lokale politiske, etniske og religiøse spændinger; understreger betydningen af den støtte, som EU's missioner og operationer i Sahel yder i denne henseende; minder om, at det er afgørende at fastholde de langsigtede investeringer, som det internationale samfund har foretaget for at arbejde hen imod sikkerhed og stabilitet i Mali og Sahel; glæder sig over genoptagelsen af aktiviteterne i EU's missioner og operationer i Mali;

28. opfordrer til en ny tilgang på det operationelle niveau for reform af sikkerhedssektoren, sikkerhedsbistand og militær kapacitetsopbygning, som omfatter indhøstede erfaringer, navnlig i Mali, og som lægger vægt på a) demokratisk kontrol med alle sikkerhedsstyrker, herunder væbnede styrker, b) demokratisk og gennemsigtig forvaltning af sektoren, c) systematisk overvågning af alle aktørers fuldstændige og strenge overholdelse af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret og d) klare mekanismer for suspension eller tilbagetrækning i tilfælde af straffrihed og igangværende krænkelser;

Onsdag den 20. januar 2021

29. noterer sig den forbedrede grad af koordinering mellem civile og militære missioner i tre lande: Mali, Den Centralafrikanske Republik og Somalia; glæder sig over den koordinerede indsats, som EU's kapacitetsopbygningsmission i Somalia (EUCAP Somalia) og EUTM Somalia har gjort med hensyn til at ledsage den operationelle tilnærmelse mellem det somaliske politi og den somaliske hær i de områder, der er befriet fra al-Shabaabs indflydelse; understreger, at den integrerede tilgang med værktøjer, budgetinstrumenter og aktører i EUAM CAR og EUTM RCA bør kopieres, når det er relevant, i andre FSFP-missioner og -operationer;

30. glæder sig over iværksættelsen af Operation EUNAVFOR MED Irini, som har til formål at bidrage til bæredygtig fred, sikkerhed og stabilitet ved at understøtte gennemførelsen af våbenembargoen mod Libyen i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2526 (2020), til uddannelse af Libyens kystvagt og til at gribe ind over for menneskehandel; opfordrer navnlig indtrængende medlemsstaterne til hurtigst muligt at tildele de efterretnings-, overvågnings-, rekognoscerings-, politi- og flådeaktiver, der er nødvendige for at styrke Operation Irinis hidtil begrænsede kapacitet, og opfordrer til et stærkere samarbejde med NATO's igangværende maritime operation Sea Guardian samt samarbejde med regionale partnere; minder om internationale forpligtelser vedrørende eftersøgning og redning til søs; opfordrer NF/HR til at gøre fuld brug af EU-aktiver i denne sammenhæng, især EU's satellit- og efterretningscentre; glæder sig over de igangværende fremskridt i retning af stabilisering af situationen i Libyen og opfordrer EU til at påtage sig en aktiv rolle i mæglingsprocessen med henblik på at bidrage til at skabe det nødvendige grundlag for et fredeligt, stabilt og demokratisk Libyen;

31. noterer sig Rådets afgørelse af 20. juni 2020 om at forlænge mandaterne for tre af dets civile FSFP-missioner: Den Europæiske Unions grænsebistandsmission i Libyen (EUBAM Libya), Den Europæiske Unions grænsebistandsmission ved grænseovergangen i Rafah (EUBAM Rafah) og Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS).

32. opfordrer til yderligere udvikling og styrkelse af EU's civil-militære beslutnings-, kommando- og kontrolstrukturer, idet man dog sikrer sig adskilte militære og civile kommandoveje;

33. bemærker, at den strategiske revision af Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (MPCC) skal indledes i 2020; opfordrer i betragtning af denne revisions indvirkning på planlægningen, kommandoen og kontrollen med militære missioner og operationer NF/HR til rettidigt at holde Parlamentet underrettet om de tilgængelige og valgte muligheder; gentager, at EU har brug for en permanent og fuldt udbygget militær kommandostruktur for at kunne handle selvstændigt, og opfordrer derfor Rådet til at gennemføre en sådan struktur;

34. noterer sig de samlede fremskridt og bestræbelser med hensyn til gennemførelsen af den civile FSFP-aftale, som har til formål at gøre den civile FSFP mere kapabel, effektiv, fleksibel og reaktionsdygtig, både på det nationale niveau gennem udarbejdelse og implementering af nationale gennemførelsesplaner for at øge de nationale bidrag til den civile FSFP og på EU-niveau gennem udvikling af en fælles handlingsplan; opfordrer til fuld gennemførelse af den civile FSFP-aftale senest i forsommeren 2023; bemærker de kapacitetsmæssige udfordringer, som den civile FSFP står over for, for så vidt angår tilgængeligheden af et tilstrækkeligt antal politifolk, dommere, anklagere og andre eksperter inden for retsvæsenet og den civile sikkerhedssektor; er af den opfattelse, at EU skal fortsætte sin omfattende evaluering af de civile missioner EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia og EUAM RCA for så vidt angår deres mandater, budgetter og menneskelige ressourcer for at gøre dem fuldt operationelle og effektive; opfordrer medlemsstaterne til at forelægge en detaljeret årlig gennemgang, der gør status over fremskridtene med gennemførelsen af den civile FSFP-aftale; opfordrer alle relevante aktører til at intensivere samarbejdet og til at styrke synergierne mellem de civile og militære operationer, der iværksættes i samme indsatsområder. navnlig for så vidt angår mobilitet og sikre digitale infrastrukturer; glæder sig over oprettelsen af ekspertisecentret for civil krisestyring, som blev åbnet i september 2020, og opfordrer medlemsstaterne til at deltage aktivt i dets arbejde;

35. roser kontinuiteten i og den fortsatte tilstedeværelse af FSFP-missionerne og -operationerne til trods for det meget udfordrende miljø og den negative indvirkning som følge af covid-19-pandemien; opfordrer indtrængende til, at budgettet, ressourcerne, planlægningen og udrustningen af FSFP-missioner og -operationer vurderes og tilpasses i lyset af de erfaringer, man har indhøstet i forbindelse med covid-19, for at sikre, at den operationelle effektivitet opretholdes; understreger betydningen af, at EU overvejer, hvad der kan gøres mere for at minimere og styre risikoen for, at personalet bliver smittet; udtrykker alvorlig bekymring over den negative forstærkende virkning af covid-19 på eksisterende kriser og mener, at det er

bydende nødvendigt for EU at forhindre, at covid-19 bringer mange års fremskridt med hensyn til fredsopbygning i fare; er foruroliget over desinformationsbølgen, navnlig over for FSFP-missioner og -operationer under covid-pandemien; understreger behovet for, at EU styrker sine strategiske kommunikationsværktøjer og sit offentlige diplomati, navnlig i lande, hvor der er iværksat FSFP-missioner og -operationer;

36. anerkender det bidrag, som civile og militære FSFP-missioner yder til opretholdelse af fred, stabilitet og styrkelse af den internationale sikkerhed og støtte til tredjelande i kampen mod terrorisme; opfordrer indtrængende EU til at styrke sin institutionelle kapacitet til konfliktforebyggelse og -mægling; opfordrer til en mere proaktiv tilgang til løsning af langvarige konflikter i EU's umiddelbare nabolande; tilskynder til konfliktfølsomme og menneskecentrerede tilgange, som sætter menneskers sikkerhed og rettigheder i centrum for EU's engagement;

37. mener, at Unionen bør koncentrere sin indsats om missioner og operationer, hvor den skaber den største merværdi; vil derfor hilse overvejelser om relevansen og effektiviteten af visse missioner velkommen;

38. opfordrer til en hurtig vedtagelse og gennemførelse af den europæiske fredsfacilitet med henblik på at øge effektiviteten af EU's missioner, støtte dens partnere og bidrage til fredsoperationer; understreger, at dette instrument vil finansiere en del af omkostningerne til EU's forsvarsaktiviteter, herunder de fælles udgifter til militære FSFP-operationer og udgifter til militær kapacitetsopbygning for partnere i lande, hvor EU intervenerer, og derfor bør tildeles et budget, der er stort nok til effektivt at tackle de nuværende udfordringer i forbindelse med uddannelse, operationer, missioner, projekter og militært udstyr, herunder våben, ammunition og transport, i fuld overensstemmelse med de otte kriterier i den fælles holdning, international menneskerettighedslovgivning og humanitær ret og med effektive gennemsigtighedsbestemmelser som anført i henstillingen af 28. marts 2019 om oprettelse af den europæiske fredsfacilitet; minder om behovet for at foretage omfattende forudgående risikovurderinger og nøje overvåge modtagerlandenes anvendelse, navnlig i regioner med store udsving i det politiske landskab og letgennemtrængelige nationale grænser, og for at indføre de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger på EU-plan, der forhindrer terrorgrupper og andre ondsindede aktører i at erhverve disse våben;

39. glæder sig over meddelelsen i hensigtserklæringen fra 2020 om Unionens tilstand om en fælles meddelelse om en strategisk tilgang til støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter i 2021 som en rettidig revision af EU-konceptet for støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR) fra 2006; understreger betydningen af en reform af sikkerhedssektoren som en prioritet, navnlig for vores civile FSFP-missioner, der som sit hovedformål bør have gennemførelsen af strategien for menneskers sikkerhed; understreger, at den nye strategiske tilgang til DDR skal sikre sammenhæng mellem FSFP-instrumenterne og EU's udviklingsbistand;

Udvikling af effektive FSFP-kapaciteter

40. glæder sig over EU's initiativer til kapacitetsudvikling, f.eks. CARD, permanent struktureret samarbejde (PESCO) og den fremtidige Europæiske Forsvarsfond og de programmer, der gik forud herfor, PADR og EDIDP, da de kan bidrage til bedre sammenhæng, koordinering og interoperabilitet i gennemførelsen af FSFP og til at bane vejen for gennemførelsen af Petersberg-opgaverne og konsolidere Unionens solidaritet, samhørighed, resiliens og strategiske autonomi;

41. anerkender, at integrationen i EU's kapacitetsudviklingsinitiativer og den meningsfulde deltagelse af flere medlemsstater i større europæiske forsvarsprojekter, der i øjeblikket gennemføres på næsten eksklusivt bilateralt grundlag (dvs. FCAS og MGCS), er af afgørende betydning for en vellykket europæisk integrationsproces på forsvarsområdet og vil udgøre en klar merværdi for den europæiske indsats for øget samarbejde, integration på forsvarsområdet og interoperabilitet til gavn for FSFP-missioner og -operationer;

42. bemærker, at det er afgørende at styrke sammenhængen, inklusiviteten, koordineringen og ensartetheden i alle EU's forsvarsplanlægningsinstrumenter og kapacitetsudviklingsværktøjer og -initiativer, så de skaber meningsfulde synergier og gensidig forstærkning, dobbeltarbejde undgås, der sikres en effektiv og strategisk ressourceanvendelse, interoperabilitet og fremmes en hurtig deployering

43. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres forsvarsudgifter og sigte mod et mål på 2 % af BNP;

44. glæder sig over den opnåede aftale om forordningen om Den Europæiske Forsvarsfond og opfordrer til hurtig vedtagelse og oprettelse af fonden, som skal adressere og fremskynde de fælles aftalte prioriteter for udvikling af forsvarskapacitet på luft-, land-, sø- og cyberområdet, og dermed fremme EU's evne til at handle som en global aktør, der bidrager til og garanterer international sikkerhed; opfordrer medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at yde tilstrækkelig finansiering til Den Europæiske Forsvarsfond og fokusere på strukturelle projekter med stor merværdi og dermed lette det industrielle samarbejde mellem medlemsstaterne og konsolideringen af en stærk europæisk forsvarsteknologisk og -industriel base (EDTIB), styrke den tekniske, industrielle og strategiske kapacitet med henblik på at styrke EU's evne til selvstændigt at producere og afhænde militære kapaciteter og fastholde Europas teknologiske autonomi på lang sigt; tilskynder til forsvarskapacitetsinitiativer for at lette små og mellemstore virksomheders engagement;

45. henleder opmærksomheden på forsvarsforskningens meget følsomme og strategiske karakter og behovet for at regulere adgangen for enheder, der kontrolleres af tredjeparter uden for EU, til projekter, der finansieres af Den Europæiske Forsvarsfond, med henblik på at tage højde for EU's ambition om strategisk autonomi; understreger, at tredjelandes deltagelse i Den Europæiske Forsvarsfond i visse specifikke og ekstraordinære tilfælde, hvor den skaber dokumenteret teknologisk og operationel merværdi for visse projekter, bør gennemføres på grundlag af reel gensidighed, ikke bør svække EU's strategiske sikkerhedsinteresser og ikke bør undergrave Den Europæiske Forsvarsfonds mål, og at overensstemmelsen med reglerne i forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond (COM(2018)0476), såsom opretholdelse af intellektuel ejendom i EU, nøje bør overvåges;

46. glæder sig over den strategiske gennemgang af den første PESCO-fase inden udgangen af 2020, herunder et indblik i programmets fremskridt og identifikation af de nødvendige bestemmelser for at gøre PESCO mere effektivt og målrettet; betragter PESCO som et instrument, der bidrager til at styrke et bæredygtigt og effektivt EU-forsvarssamarbejde og en bæredygtig og effektiv EU-forsvarsintegration ved at forbedre de deltagende medlemsstaters forsvarskapacitet og -interoperabilitet, især hvad angår styrkernes tilgængelighed, fleksibilitet og deployeringsevne; minder om, at PESCO-projekter bør bidrage til at maksimere effektiviteten af forsvarsudgifterne; mener, at PESCO bør anvendes som et supplerende redskab til at nå EU's mål og yde et bidrag til NATO's mål; glæder sig over den nylige vedtagelse af afgørelsen om tredjelandes deltagelse i PESCO, men bemærker, at enhver sådan ekstraordinær deltagelse i individuelle PESCO-projekter skal skabe merværdi for EU's medlemsstater og projekterne og bidrage til at styrke PESCO og FSFP og til at opfylde mere krævende forpligtelser under meget strenge politiske, materielle og juridiske betingelser og gennemføres på grundlag af etableret og reel gensidighed;

47. opfordrer de deltagende medlemsstater til at udvise fuldt politisk engagement, bestræbelser og strategiske ambitioner, stille de nødvendige ressourcer til rådighed og opfylde de ambitiøse og bindende fælles forpligtelser, som de er blevet enige om, samtidig med at der sikres håndgribelige fremskridt med hensyn til en hurtig og effektiv gennemførelse af de nuværende PESCO-projekter; understreger, at projekterne i den første bølge hovedsagelig er kapacitetsopbyggende projekter, der involverer så mange medlemsstater som muligt, og at PESCO-projekternes inkluderende karakter ikke bør føre til, at de deltagende medlemsstater sænker deres ambitioner; er bekymret over, at de kapacitetsmangler og kritiske mangler, der er identificeret i processen med det overordnede mål gennem kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), ikke vil blive afhjulpet tilstrækkeligt eller fuldt ud med henblik på at gennemføre vellykkede militære operationer; anbefaler, at der foretages en gennemgang af de nuværende 47 PESCO-projekter med henblik på at kontrollere de fremskridt, der er gjort, og identificere de projekter, der kan samles, efter de deltagende medlemsstaters skøn; opfordrer de deltagende medlemsstater til at fokusere på PESCO-projekter, der skaber reel merværdi med et mere operationelt fokus, gensidigt fordelagtigt udbytte og strategiske katalysatorer for Unionen, og projekter med en strategisk dimension, der imødegår fremtidige sikkerhedstrusler; opfordrer kraftigt medlemsstaterne til som led i reformen af EU's kampgruppesystem (EU-kampgrupper) at undersøge mulighederne for at bringe det ind under PESCO med henblik på at øge dets operationelle kapacitet, modularitet og fleksibilitet ved at oprette stående multinationale enheder, der specifikt har til opgave at udføre militære opgaver som omhandlet i artikel 43 i TEU og at forbedre EU's evne til at gennemføre robuste krisestyringsoperationer;

Styrkelse af samarbejdet med strategiske partnere

48. glæder sig over fremskridtene i EU-NATO-samarbejdet siden den fælles erklæring i Warszawa i 2016; roser fremskridtene med gennemførelsen af det fælles sæt af forslag fra 2016 og 2017, især intensiveringen af den politiske EU-NATO-dialog på alle niveauer, samt den strukturerede dialog om militær mobilitet, arbejdet på at sikre større

sammenhæng mellem de respektive forsvarsplanlægningsprocesser og det tættere samarbejde på området cybersikkerhed og -forsvar og om at imødegå hybride trusler og desinformationskampagner; bemærker niveauet for samarbejdet mellem NATO og EU om at hjælpe civile myndigheder med at inddæmme og standse spredningen af covid-19-pandemien; opfordrer EU og NATO til at øge deres gensidigt forstærkende samarbejde yderligere, også mellem missioner og operationer, og til at videreudvikle deres strategiske partnerskab; understreger betydningen af yderligere at styrke partnerskabet mellem EU og NATO inden for militær mobilitet; fremhæver betydningen af at tilrettelægge og gennemføre fælles uddannelse og øvelser mellem europæiske væbnede styrker samt parallelle og koordinerede øvelser mellem EU og NATO;

49. glæder sig hvad det angår over Operation Atlantic Resolve og NATO's Enhanced Forward Presence på det europæiske kontinent og anerkender betydningen af NATO's tropper i forbindelse med bestræbelserne på at forhindre yderligere russisk aggression og yde afgørende støtte i tilfælde af en konflikt;

50. minder om, at NATO fortsat er hjørnestenen i det kollektive forsvar for de medlemsstater, der også er medlem af Den Nordatlantiske Traktats Organisation som udtrykkeligt anerkendt i TEUF; mener, at samarbejdet mellem EU og NATO bør være supplerende og tage fuldt hensyn til hver af de to institutioners særlige karakteristika og roller, og at det ikke unødigt bør reproducere eller erstatte strukturer; minder om, at forsvarssamarbejde er en af grundpillerne i det transatlantiske samarbejde og fortsat er af afgørende betydning for allierede landes og partnerlandes gensidige sikkerhed, og gentager derfor, at der er behov for stærkere forbindelser; minder om, at udviklingen af EU's forsvarskapaciteter ifølge princippet om ét sæt styrker ikke udgør en konkurrencemæssig trussel mod alliancen og vil være til gavn for lande, der er part i både FSFP og NATO; og om, at et mere effektivt EU-samarbejde om sikkerhed og forsvar bør betragtes som en faktor, der styrker NATO's europæiske søjle, og som et udtryk for, at EU tager større del i at sikre sin egen sikkerhed; er af den opfattelse, at kapacitetsinitiativer bør sikre interoperabilitet med allierede og lette hurtig indsats; bemærker med bekymring, at visse divergenser har undergravet alliancens solidaritet, efter at Tyrkiet har gennemført aktioner i det østlige Middelhavsområde;

51. understreger behovet for at styrke EU's status som garant for maritim sikkerhed, EU's og medlemsstaternes modstandsdygtighed over for krisesituationer i deres territorialfarvande og betydningen af en sammenhængende maritim strategi for at bekæmpe ulovlige maritime ikkestatslige aktører; mener, at det er nødvendigt at harmonisere reglerne for intervention og udstyrsstandarder og at styrke uddannelsen af personale med henblik på at gennemføre koordinerede og samlede aktioner i europæiske og internationale operationer eller i tilfælde af maritime kriser, begivenheder og hændelser; understreger behovet for samarbejde mellem EU og NATO med henblik på at nå frem til en fælles effektiv tilgang til trusler mod den maritime sikkerhed såsom grænseoverskridende og organiseret kriminalitet, herunder organiserede kriminelle netværk, der letter menneske-, våben- og narkotikahandel, smugling og sørøveri;

52. støtter kraftigt det strategiske partnerskab mellem EU og FN om krisestyring og civil, politimæssig og militær fredsbevarelse; glæder sig over fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de otte i fællesskab udpegede og aftalte EU-FN-prioriteter for fredsstøttende operationer og krisestyring 2019-2021; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bidrage mere til FN's fredsbevarelse og opfordrer EU-institutionerne til at bistå i denne henseende; bemærker, at der er gjort visse fremskridt med hensyn til at styrke samarbejdet mellem missioner og operationer i felten — navnlig gennem undertegnelsen den 29. september 2020 af rammeaftalen mellem EU og FN om gensidig støtte i forbindelse med deres respektive missioner og operationer i felten — og dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed (WPS), der bidrager til gennemførelsen af EU's handlingsplan om kvinder, fred og sikkerhed, konfliktforebyggelse samt fremskridt på politisk og strategisk plan; opfordrer EU og FN til yderligere at udforske mulighederne for tættere samarbejde, især i fælles operationsområder, på områder som bl.a. planlægning af missionsovergang, støtteordninger i felten, informationsudveksling uden for missionsområder og beredskabsplanlægning med henblik på covid-19 såvel som inden for klima og forsvar;

53. bekræfter på ny, at Det Forenede Kongerige på trods af brexit fortsat er en tæt strategisk partner for EU og dets medlemsstater, og at det er afgørende at opretholde et stærkt, tæt forsvars- og sikkerhedssamarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige, eftersom både EU og Det Forenede Kongerige har det samme strategiske miljø og de samme trusler mod deres fred og sikkerhed; tilskynder Det Forenede Kongerige til at deltage i FSFP-missioner og -operationer, krisestyringsoperationer, udvikling af forsvarskapaciteter, i de relevante EU-agenturer samt i projekter under PESCO, samtidig med at EU's beslutningsautonomi, Det Forenede Kongeriges suverænitet og princippet om afbalancerede rettigheder og forpligtelser respekteres, på grundlag af reel gensidighed og herunder et rimeligt og passende finansielt bidrag; noterer sig Det Forenede Kongeriges udtræden af FSFP den 31. december 2020; opfordrer til, at der indføres hurtige erstatningsprocedurer for at sikre kontinuiteten i FSFP-missioner og -operationer, hvor det britiske udsendte personale spillede en væsentlig rolle;

54. opfordrer EU til at opretholde et tættere samarbejde med eksisterende regionale kræfter såsom Den Afrikanske Union, Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) og Arktisk Råd og med ligesindede ikke-NATO-lande;

55. efterlyser en mere systematisk gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed, eftersom det er 20 år siden, den blev vedtaget, og til at styrke EU's dagsorden om kvinder, fred og sikkerhed; opfordrer til en meningsfuld integration af ligestillingsaspektet ved udformningen af EU's FSFP, navnlig gennem en bedre ligevægt mellem kønnene i personellet og ledelsen i FSFP-missionerne og -operationerne og gennem specifik uddannelse af det udsendte personel;

56. opfordrer til gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 2250 om unge, fred og sikkerhed og meningsfuld inddragelse af unge og deres perspektiver i konfliktanalyserne, som understøtter den støtte, der ydes af FSFP-missioner og -operationer; opfordrer til, at der træffes EU-foranstaltninger til at øge mulighederne for unges meningsfulde deltagelse i opretholdelse og fremme af fred og sikkerhed;

57. opfordrer EU til at gøre noget ved de vedvarende og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven og til at slå ned på smugling af kulturgenstande, navnlig i konfliktområder; bemærker, at det at fratage samfund deres kulturelle arv og historiske rødder gør dem mere sårbare over for radikalisering og mere følsomme over for globale jihadistiske ideologier; opfordrer EU til at udvikle en bred strategi for at modvirke sådanne trusler;

Styrkelse af Unionens modstandsdygtighed og beredskab

58. er bekymret over, at nogle globale aktører og et stigende antal regionale aktører forsætligt omgår eller prøver at ødelægge den regelbaserede internationale orden, multilateralisme og værdierne bæredygtig fred, velstand og frihed, som er i overensstemmelse med det fundament, EU er bygget på; bemærker, at covid-19-pandemien har afsløret nye globale skrøbeligheder og spændinger og forstærket de eksisterende; understreger, at pandemien har styrket den offentlige støtte til en Union, der er mindre afhængig af resten af verden, som er bedre beskyttet, og som er i stand til at agere uafhængigt; opfordrer til, at Den Europæiske Union spiller en stærkere rolle på den internationale scene, til mere europæisk enhed, solidaritet og modstandsdygtighed og en mere sammenhængende udenrigspolitik med reel multilateralisme som et centralt element; glæder sig over Rådets konklusioner fra juni 2020, hvor det taler for en stærk Europæisk Union, som fremmer fred og sikkerhed og beskytter sine borgere;

59. understreger de væbnede styrkers vigtige rolle under covid-19-pandemien og glæder sig over den militære bistand til civile myndigheder, navnlig i forbindelse med ibrugtagning af felthospitaler, patienttransport og levering og distribution af udstyr; mener, at dette værdifulde bidrag har vist, at det nødvendigt at gøre status over de indhøstede erfaringer for at styrke medlemsstaternes militære aktiver og kapaciteter som støtte for EU-civilbeskyttelsesmekanismen, som er et primært værktøj i nødsituationer, og til at yde humanitær bistand; mener endvidere, at det for at kunne håndtere sundhedskriser effektivt er vigtigt at forberede medlemsstaternes militære sundhedspersonale på hurtig deltagelse; gentager vigtigheden af gensidig bistand og solidaritet i overensstemmelse med artikel 42, stk. 7, i TEU og artikel 222 i TEUF;

60. fremhæver vigtigheden af militær mobilitet; mener, at det er nødvendigt at bevæge sig fremad og fremme fuld militær mobilitet i hele Europa, og opfordrer derfor til forenkling og harmonisering af procedurerne for at sætte medlemsstaterne i stand til at handle hurtigere, da militær mobilitet er gavnlig i forbindelse med håndtering af civile kriser; insisterer på, at det er vigtigt at have et passende budget til rådighed til militære mobilitetsprojekter; glæder sig over, at det militære mobilitetsprojekt er en del af PESCO; insisterer på, at der er behov for at oprette europæiske mekanismer, der har til formål at lette grænseoverskridende brug af militærlogistisk kapacitet til at håndtere sådanne nødsituationer, for at give mulighed for bedre koordination, synergi, solidaritet og støtte; insisterer på, at lignende bistand og solidaritet i perioder med pandemier og lignende kriser kan udvides til bl.a. partnerlandene i EU's umiddelbare nærhed; understreger behovet for at øge EU's kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare beredskab og dets nødvendige kapacitet; understreger, at det er nødvendigt at styrke overvågningen og beskyttelsen af afgørende og kritisk infrastruktur, især undersøiske optiske fibernetkabler;

61. anser det for vigtigt at sikre en bedre sammenhæng mellem interne og eksterne aspekter af EU's politikker for at sikre, at EU's politikker bidrager til at nå de fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiske mål, herunder EU's energipolitik;

62. mener, at det er afgørende at beskytte alle EU's svage punkter for at sikre et effektivt fælles forsvar af de europæiske borgere; bemærker med bekymring den stigende militarisering af Krimhalvøen og Den Russiske Føderations forsøg på at destabilisere Sortehavsregionen, og at denne situation førte til anerkendelse på NATO-topmødet i Wales i 2014 af sårbarheden på den nordatlantiske alliances østlige flanke; opfordrer EU til at anerkende de østeuropæiske medlemsstaters sårbarhed som et middel til at styrke det europæiske forsvar og til sammen med NATO at udvikle en omfattende strategi for sikring og forsvar af den østlige flanke;

Proaktiv bekæmpelse og forebyggelse af hybride trusler

63. glæder sig over det sæt prioriteter og retningslinjer, der er vedtaget for EU-samarbejdet på området bekæmpelse af hybride trusler og styrkelse af modstandsdygtigheden over for disse trusler, herunder kampen mod desinformation, hybrid krigsførelse, spionage, falske nyheder og propaganda, og oprettelsen af et system til hurtig varsling for at fremme samarbejdet med G7 og NATO; opfordrer EU og EU-medlemsstaterne til at udvikle og styrke sikkerheden af deres informations- og kommunikationssystemer, herunder sikre kommunikationskanaler; understreger, at det er vigtigt og presserende for EU at styrke og investere mere i sin strategiske kommunikation, og for dets kapaciteter at blive mere modstandsdygtige og at håndtere og forhindre al udenlandsk indblanding, der truer dets demokratiske system, suverænitet og borgere; fremhæver den vigtige rolle, som EastStratCom-taskforcen spiller, og anerkender det vigtige arbejde, der udføres under »EU vs Disinfo«-projektet, og opfordrer til yderligere budgetmæssig og politisk støtte for yderligere at forbedre dens evne til at bekæmpe desinformation og informere om EU's tiltag og politikker;

64. fremhæver det presserende behov for, at EU indfører en mere robust strategi for at afsløre og proaktivt bekæmpe aggressive og ondsindede desinformationskampagner, der er rettet mod EU og kommer fra tredjelande og ikkestatslige aktører; understreger behovet for at revidere mandatet for EU-Udenrigstjenestens team for strategisk kommunikation med henblik på at håndtere udenlandsk indblanding og inddrage faktatjekkere, forskere, nystartede virksomheder og civilsamfundsorganisationer; insisterer på, at det er nødvendigt at stille tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige midler til rådighed for alle EU-tjenester, der beskæftiger sig med udenlandsk indblanding og desinformation, for bedre at kunne identificere, efterforske og imødegå forsøg på at blande sig i EU's demokratiske processer og EU's aktioner i udlandet; understreger betydningen af at samarbejde og bistå partnerlandene, navnlig i EU's umiddelbare nærhed, i deres bestræbelser på at tackle og imødegå ondsindet udenlandsk indblanding, navnlig desinformation og propaganda, da sådanne handlinger i mange tilfælde søger at få disse lande væk fra vejen mod prodemokratiske reformer og angribe de europæiske værdier og idealer;

65. glæder sig over Rådets vedtagelse af en afgørelse, som for første gang giver EU mulighed for at indføre målrettede, restriktive foranstaltninger for at forhindre og reagere på cyberangreb, som udgør en ekstern trussel mod EU eller dets medlemsstater, herunder cyberangreb mod tredjelande eller internationale organisationer, og for at pålægge personer eller enheder, som er ansvarlige for cyberangreb, sanktioner; understreger behovet for at forbedre visumbegrænsningssystemet som en del af EU's sanktionsmekanisme ved at gøre brug af biometriske visumprocedurer for at forhindre enheder, der deltager i hybrid krigsførelse, i at rejse til EU under falsk identitet; fremhæver det presserende behov for at integrere cyberaspekter yderligere i EU's krisestyringssystemer; understreger, at et tættere samarbejde om at forebygge og bekæmpe cyberangreb er meget vigtigt i disse tider med særlig sårbarhed for at fremme den internationale sikkerhed og stabilitet i cyberspace; glæder sig over de gode fremskridt, som PESCO-projektet »Cyber Rapid Response Team« (cyberberedskabshold) har gjort i denne henseende; efterlyser en styrkelse af støtten til Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA) og en stærk koordinering med NATO's cyberforsvarscenter i denne sammenhæng; opfordrer til øget EU-koordinering for så vidt angår fastlæggelse af fælles tillæggelse af ansvar for ondsindede cyberhændelser samt et tættere samarbejde med ligesindede internationale organisationer og lande; er især bekymret over, at der til stadighed opdages mindre cyberangreb eller indtrængen i kritiske infrastruktursystemer, som forbliver inaktive, men som kan have store konsekvenser; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre redundans i deres kritiske infrastruktursystemer, f.eks. elproduktion og strategisk kommunikation, på alle niveauer;

66. anerkender den stigende betydning af cyber- og automatiserede efterretningskapaciteter og understreger, at disse udgør en trussel mod alle medlemsstater og EU-institutioner; opfordrer indtrængende alle EU-institutioner og medlemsstater til fortsat at forbedre deres cyber- og automatiserede teknologier og tilskynder yderligere til samarbejde om disse teknologiske fremskridt;

67. understreger betydningen af at opnå færdigheder inden for kvanteinformatik og fremhæver behovet for at styrke samarbejdet mellem EU og USA på dette område for at sikre, at kvanteinformatik først udvikles mellem partnere, der har tætte forbindelser og forfølger samme mål;

68. gør opmærksom på den voksende betydning af rumsikkerhed og satellitter; understreger betydningen af EU-Satellitcentret og giver agenturet til opgave at analysere og udarbejde en rapport om sikkerheden og/eller sårbarheder i EU's og medlemsstaternes satellitter over for rumaffald, cyberangreb og direkte missilangreb;

Tildeling af midler til at gennemføre FSFP til Unionen

69. understreger, at tilstrækkelige niveauer af økonomiske ressourcer, personel og aktiver er afgørende for at sikre, at Unionen har styrken og evnen til at fremme sikkerhed og fred inden for sine grænser og i verden; opfordrer medlemsstaterne til at vise politisk vilje til at matche de europæiske ambitioner på forsvarsområdet og til at opfylde deres forpligtelser;

70. beklager Det Europæiske Råds mangel på ambitioner i den flerårige finansielle ramme (FFR) med hensyn til sikkerheds- og forsvarsinitiativer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge og gennemføre et ambitiøst arbejdsprogram for Den Europæiske Forsvarsfond (både til forskning og ikkeforskning), der har til formål at styrke samarbejdstiltag og grænseoverskridende samarbejde i hele Unionen, og for militær mobilitet med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at handle hurtigere og mere effektivt, herunder ved at finansiere transportinfrastruktur med dobbelt anvendelse og forenkle diplomatiske godkendelser og toldregler; opfordrer EU til at opbygge sit eget ballistiske missilforsvarssystem såvel som et integreret og lagdelt strategisk luftforsvarssystem, der også er udformet til at bekæmpe hypersoniske missiler; minder om, at EU-borgerne klart og konsekvent har opfordret Unionen til at styrke sin rolle med hensyn til at garantere bæredygtig stabilitet og sikkerhed, og at dette kun kan opnås med de nødvendige økonomiske midler og en ambitiøs FFR på området optræden udadtil og forsvar;

71. advarer mod farerne ved manglende ambitioner med hensyn til at finansiere europæiske forsvarsinitiativer inden for FFR kombineret med betydelige og ukoordinerede nedskæringer i de nationale forsvarsbudgetter som følge af covid-19-krisen; understreger behovet for, at medlemsstaterne afsætter de nødvendige økonomiske ressourcer på nationalt niveau for at give Unionen evnen til at fungere som en global aktør for fred; i tråd hermed, er enig i følgende vurdering fra Den Europæiske Revisionsret: »EU-medlemsstaterne har i dag langtfra de nødvendige militære kapabiliteter til at matche EU's militære ambitionsniveau«;

72. minder om, at de fælles europæiske forsvarsprojekter og -initiativer ganske vist er vigtige midler til at håndtere ikketilstrækkelige tiltag på områderne forsvarsrelateret forskning og udvikling, sammenlægning af ressourcer og koordinering af indsatser, men at størstedelen af de forsvarsaktiver, der bruges til FSFP-missioner, fortsat fremskaffes af medlemsstaterne og betales af de nationale forsvarsbudgetter;

73. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forfølge deres formelle engagement på rådsniveau og påtage sig deres ansvar for deres beslutninger i Rådet om at iværksætte civile og militære missioner ved at forsyne Unionen med det nødvendige personel og de nødvendige kapaciteter til at nå de mål, som de har aftalt med enstemmighed, og dermed levere på deres tilsagn om en mere sikret Europæisk Union;

74. fremhæver værdien af international deltagelse i FSFP-missioner og -operationer som en styrkelse af de europæiske kapaciteter og opfordrer til en styrket gennemførelse af eksisterende rammeaftaler om deltagelse og dermed fremme freds- og sikkerhedsbidragenes kollektive karakter;

75. noterer sig det vigtige arbejde, som EU's SatCen har udført, og understreger, at Unionen skal have tilstrækkelige ressourcer inden for rumbilledmateriale og indsamling af efterretninger; understreger, at EU's SatCen bør modtage strukturelle midler fra Unionen for at kunne opretholde sine bidrag til Unionens foranstaltninger, navnlig for at levere højopløsningssatellitbilleder til støtte for FSFP-missioner og -operationer;

Etablering af en ambitiøs EU-dagsorden om global våbenkontrol, ikkespredning og nedrustning

76. er stærkt foruroliget over de aktuelle trusler mod internationale værdier og retsstatsprincippet og den potentielle fremtidige nedbrydning af den globale ikkesprednings- og nedrustningsarkitektur; frygter, at manglende overholdelse af, tilbagetrækning fra eller manglende forlængelse af større våbenkontroltraktater vil være til alvorlig skade for de internationale våbenkontrolordninger, der har skabt stabilitet i årtier, vil underminere forbindelserne mellem atomvåbenstater, direkte kan true den europæiske sikkerhed, navnlig for så vidt angår fraværet af standarder, der regulerer og reducerer taktiske og kort- og mellemdistanceatomvåben, og kan føre til nye atomvåbenkapløb; understreger, at der er et presserende behov for at genopbygge tillid på tværs af grænserne;

77. bemærker med bekymring normaliseringen af en farlig retorik om nytten af kernevåben; bekræfter på ny, at international fred og sikkerhed styrkes i en verden, hvor der ikke eksisterer atomvåben, eller hvor der ikke finder spredning af atomvåben sted, og at nedrustning ikke blot betyder en reduktion af antallet af aktive sprænghoveder, men også en reduktion af den militære og politiske rolle, der tildeles denne type våben;

78. bekræfter på ny sin fulde støtte til EU's og medlemsstaternes forpligtelse over for NPT som hjørnestenen i ordningen for ikkespredning af kernevåben og nedrustning; gentager sine opfordringer til, at EU vedtager en stærk fælles holdning forud for konferencen med krav om vedtagelse af konkrete og effektive foranstaltninger under den 10. NPT-gennemgangskonference, som kan være et vigtigt element i bevarelsen af strategisk stabilitet og forhindringen af et nyt våbenkapløb;

79. gentager sin dybe beklagelse over, at USA og Den Russiske Føderation har trukket sig ud af traktaten om afskaffelse af mellemdistancekernevåben (INF-traktaten); noterer sig Ruslands ansvar for traktatens endeligt, da landet vedvarende har undladt at overholde den; beklager dybt, at traktatens sammenbrud kan føre til eskalering af spændinger og øgede kernevåbenrelaterede og militære trusler og risici, samtidig med at det også bringer våbenkontrolordningernes fremtid i fare; understreger, at det er stærk modstander af et nyt våbenkapløb mellem USA og Den Russiske Føderation og de potentielle konsekvenser heraf for Europa og for genmilitarisering på europæisk jord; opfordrer indtrængende Rådet og NF/HR til at iværksætte et EU-ledet initiativ med henblik på at presse på for at omdanne INF-traktaten til en multilateral traktat;

80. minder om, at effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger er en hjørnesten i den globale og den europæiske sikkerhed og stabilitet;

81. tilskynder USA og Den Russiske Føderation til at gøre yderligere fremskridt i forhandlingerne om at forlænge den nye START-traktat, som står til at udløbe i februar 2021; tror på, at en forlængelse af traktaten vil give begge signatarstater mere tid til at fortsætte forhandlingerne med henblik på at nå til enighed om et nyt våbenkontrolinstrument; opfordrer til øjeblikkelig inddragelse af andre stater, navnlig Kina, i enhver eksisterende traktat (såsom NEW START, INF og Open Skies) eller i fremtidige forhandlinger om instrumenter til kontrol med kernevåben;

82. beklager Ruslands selektive gennemførelse af sine forpligtelser i medfør af Open Skies-traktaten; udtrykker sin dybe beklagelse over USA's beslutning om at trække sig ud af Open Skies-traktaten, som er et vigtigt våbenkontrolinstrument, der har bidraget til opbygning af tillid og til at give mindre stater en værdifuld mulighed for at overvåge og kontrollere deres naboers militære aktiviteter; opfordrer de øvrige signatarstater til at fortsætte med at gennemføre traktaten og samtidig sikre, at den forbliver funktionel og nyttig; opfordrer USA til at ophæve sin beslutning om at trække sig ud af Open Skies-traktaten;

83. hilser EU's økonomiske bidrag til Organisationen for Forbud mod Kemiske Våbens projekter og aktiviteter velkommen; glæder sig over Rådets vedtagelse af en horisontal sanktionsordning for at gøre noget ved den voksende brug og spredning af kemiske våben; fordømmer den nylige brug af kemiske våben og er af den opfattelse, at den manglende ansvarliggørelse for sådanne hændelser undergraver den internationale norm mod kemiske våben; opfordrer EU til at tage initiativ til at behandle spørgsmålet om straffrihed for brug af kemiske våben og til at overveje, hvordan Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben kan styrkes for at sikre hurtig og præcis tillæggelse af ansvar og effektive reaktionsmekanismer; opfordrer EU til at fortsætte sit arbejde på at bekæmpe spredning og brug af kemiske våben og på at støtte det globale forbud mod kemiske våben, som er fastsat i konventionen om kemiske våben (CWC);

84. udtrykker dyb bekymring over mordforsøget på den prominente russiske oppositionsleder Alekséj Naválnyj, hvor der blev anvendt en forbudt nervegift, hvilket ifølge CWC betragtes som brug af et kemisk våben og følgelig er en alvorlig overtrædelse af internationale normer; kræver en uafhængig, international undersøgelse af begivenhederne; glæder sig over Rådets beslutning om at pålægge sanktioner for at drage alle til ansvar, som er ansvarlige for forgiftningen;

85. opfordrer NF/HR til at fremsætte forslag med henblik på at styrke den tilgængelige ekspertise inden for ikkespredning og våbenkontrol i EU og til at sikre, at EU spiller en stærk og konstruktiv rolle med hensyn til at udvikle og styrke de globale regelbaserede ikkespredningsbestræbelser og våbenkontrol- og nedrustningsstrukturer; glæder sig i denne forbindelse over udnævnelsen af en ny særlig udsending for ikkespredning og nedrustning; erkender, at der er et presserende behov for nye internationale aftaler på våbenkontrolområdet; anfører, at udviklingen af hypersoniske missiler i forbindelse med nuklear afskrækkelse kan undergrave principperne om gensidigt sikret ødelæggelse, og opfordrer derfor til en verdensomspændende våbenkontroltraktat om anvendelse, rækkevidde, hastighed, doktrin, inspektion af nukleare nyttelaster og placering nær kystlinjer af hypersoniske våbensystemer, som iværksættes på EU's initiativ;

86. gentager sit fulde engagement i bevarelsen af effektive internationale våbenkontrol-, nedrustnings- og ikkespredningsordninger som en hjørnesten i den globale og den europæiske sikkerhed; understreger sin fulde støtte til det arbejde, som FN's Kontor for Nedrustningsanliggender udfører, og til FN's dagsorden for nedrustning; minder om sit tilsagn om at føre politikker, der har til formål at fremme reduktion af alle atomarsenaler;

87. glæder sig over Rådets konklusioner om gennemgangen af dets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr ([13]); er af den klare opfattelse, at der — eftersom EU bliver stadig mere ambitiøs på forsvarsområdet — er behov for større konvergens, gennemsigtighed og konsekvens i medlemsstaternes våbeneksportpolitikker såvel som for en styrkelse af offentligt tilsyn; opfordrer medlemsstaterne til at bygge bro over deres forskellige fortolkning af den fælles holdning og til at overholde dens otte kriterier til fulde og navnlig til nøje at gennemføre kriterium 4 om regional stabilitet og standse enhver eksport af militært udstyr, der kan anvendes mod andre medlemsstater; glæder sig over bestræbelserne på at øge gennemsigtigheden af og den offentlige og parlamentariske kontrol med våbeneksport; opfordrer til en fælles indsats for at forbedre risikovurderinger, slutbrugerkontrol og kontrol efter afsendelse;

88. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde EU's adfærdskodeks for våbeneksport; gentager, at der er behov for en striks anvendelse fra alle EU-medlemsstaters side af de regler, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP; minder om, at medlemsstaterne forpligtede sig til stærke nationale holdninger til deres politik om våbeneksport til Tyrkiet på grundlag af bestemmelserne i fælles holdning 2008/944/FUSP, herunder streng anvendelse af kriterium 4 om regional stabilitet; gentager sin opfordring til NF/HR til, så længe Tyrkiet fortsætter med sine nuværende ulovlige ensidige handlinger i det østlige Middelhav, der er i strid med enhver medlemsstats suverænitet (navnlig Grækenland og Cypern) og folkeretten, og ikke deltager i en dialog baseret på folkeretten, at forelægge et initiativ i Rådet om at alle medlemsstater skal sætte en stopper for våbeneksport af alle typer militært udstyr, også våben til varer med dobbelt anvendelse og knowhow, til Tyrkiet i overensstemmelse med den fælles holdning;

89. glæder sig over de EU-aktiviteter, der har til formål at støtte universaliseringen af våbenhandelstraktaten, og opfordrer alle lande, der er større våbeneksportører, til at underskrive og ratificere den snarest muligt;

90. bemærker, at den teknologiske udvikling inden for kunstig intelligens medfører nye etiske udfordringer; opfordrer EU til at tage føringen i de globale bestræbelser på at etablere et omfattende regelsæt til at sikre meningsfuld menneskelig kontrol over de kritiske funktioner, der består i at udvælge og angribe mål, i forbindelse med udvikling og brug af AI-baserede våben; opfordrer NF/HR, medlemsstaterne og Det Europæiske Råd til at vedtage en fælles holdning om autonome våbensystemer, der sikrer meningsfuld menneskelig kontrol over våbensystemers kritiske funktioner; insisterer på, at der indledes internationale forhandlinger om en fælles definition og en ramme for anvendelse af våben med en vis grad af autonomi, og opfordrer til vedtagelse af juridisk bindende instrumenter, der forbyder dødbringende autonome våben uden meningsfuld menneskelig kontrol;

91. opfordrer EU til at tage føringen i de globale bestræbelser på at etablere et omfattende og effektivt globalt system til våbenkontrol med spredning af missile og ubemandede kampfremføringsmidler;

Sikring af demokratisk kontrol, legitimitet og inklusivt engagement

92. understreger behovet for, at Europa-Parlamentet håndterer alle forsvarsanliggender på konsekvent vis; opfordrer til, at Underudvalget om Sikkerhed og Forsvars mandat revurderes og udvides i lyset af det voksende antal forsvarsinitiativer på EU-niveau og oprettelsen af Kommissionens Generaldirektorat for Forsvarsindustri og Rummet;

93. glæder sig over de jævnlige udvekslinger af synspunkter med NF/HR om FSFP-anliggender og opfordrer NF/HR til at sikre, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter; understreger behovet for at sikre jævnlige underretninger fra EU's særlige repræsentanter, særlige udsendinge og øverstbefalende for missioner og operationer; mener, at Europa-Parlamentet bør høres på forhånd om strategisk planlægning vedrørende FSFP-missioner, ændringer af deres mandat og planer om at afslutte dem; opfordrer til altomfattende gennemførelse af artikel 36 i TEU;

94. understreger behovet for at udvikle et stadigt tættere samarbejde om FSFP-anliggender med de nationale parlamenter for at sikre øget ansvarliggørelse, gennemsigtighed og kontrol;

95. gentager vigtigheden af at forbedre de værktøjer, der er tilgængelige for civilsamfundet, for at sikre meningsfuld og betydelig inddragelse af det i udformningen af den forsvarsrelaterede politik og dets effektive tilsyn;

([13]) EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

o

o o

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, EU's agenturer på sikkerheds- og forsvarsområdet samt til medlemsstaternes nationale parlamenter.